

Žalibog, da nam nikakor ne pripušča prostor, da bi vam kmetje poročali vse, kar so na tem zborovanju govorili navdušeni prijatelji kmetov, evo vam vsaj, kar se je od kmetov in njih zastopnikov sklenilo in določilo. Sledeči dve resoluciji ste se enoglasno sprejeli:

Prva se glasi:

„Na dan 5. julija 1903 v Gradcu zbrani kmetje protestirajo brez vsacega razločka ali spadajo k tej ali drugi narodnosti ali stranki proti brezobzirnemu nepravničnemu postopanju obrtnikov in socialnih demokratov, kateri vedno in vedno nasprotujejo pomoči, ki bi jo imelo dobiti kmetijstvo s pomočjo mitninske (colne) obrambe. Odločno zavrnejo napade imenovanih slojev na agrarce (kmete in njih zastopnike in voditelje), ker ti napadi nikakor niso na poštenu politični in gospodarski podlagi in ker se lahko z njihovo pomočjo neizmerno škoduje kmečkemu stanu. Kmetje obžaljujejo, ker se njihovim opravičenim željam v načrtu za mitninsko (colninsko) postavo ni ustreglo in zahtevajo odločno, da se morajo vzeti njih gospodarske težnje pri sklepanju takovzanih kupčijskih pogodb z drugimi državami odsihmal bolj v poštev, kakor se je to zgodilo do sedaj. Strogo zahtevajo, da morajo kmečki poslanci in vlada s vsemi močmi delati na to, da se bode pri sklepu kupčijskih pogodb jemalo ozir na štajerske kmete. Pred vsem zahteva agrarno zborovanje, da se zagotovi redni izvoz živine in da se vse zapreke, tičoče se tega izvoza odstranijo. Ravno tako zahtevajo kmetje, da se uvedejo uredbe, katere bodejo zabranile razširjatev živinskih bolezni in škodljivcev po izvozu iz drugih dežel v našo deželo. Obramba, katero daje mitnina (colnina) mora biti taka, da se bodejo naši pridelki, posebno vino, dali tako prodati, kakor je njih vrednost. Radi tega se mora kupčijska pogodba katera nas veže s srbsko deželo, takoj razveljaviti!“

Druga resolucija se glasi:

„Dne 5. julija 1903 v Gradcu zbrani kmetje izrekajo svoje upanje, da bodejo vsi poslanci, posebno tisti, katere so kmetje zvolili, potem poslanci veleposestnikov, ne oziraje se, h kateri stranki spadajo, skrbeli za opravičene zahteve kmetov. Da bodejo složno in odločno v tem smislu delovali in ta cilj dosegli, morajo izdelati program, katerega morajo gospodarskim zvezam predložiti, da se od njih pregleda in potrdi. Vsi udje te zborniške agrarske zveze morajo skrbeti, da bode ta program prodril, sploh pa jim je treba, s vso močjo skrbeti za zboljšanje kmečkih teženj. Da se bode to doseglo, zahtevajo štajerski kmetje, naj se vrši boj med političnimi strankami izključno le na poštenu dostojni način!“

Te resolucije so se enoglasno sprejele. Bodemo videli, ali bodejo tudi spodnještajerski kmečki poslanci zares po gori navedenem geslu ravnali.

Našim naročnikom.

Naročnino ponoviti je jako nujno! Prva polovica leta je minula in z njim je nehal tudi za marsikateri obrok, v katerem je imel list za plačati. A mi hočemo, da bode šlo naprednjaštvo na Spodnještajerskem naprej, treba nam je pač v prvem oz. skrbeti za razširjatev

„Štajerca“.

Razširjatev tega lista ni samo v Vaš korist, temveč tudi v korist Vaše obitelji, Vaših otrok. Razširjatev našega lista namreč pomagata širiti naprednjaštvo, z njim odvrčate klerikalno temo. Vsaki, ki teremu je količkaj za to, da ne bode za naprej dala nad našo prekrasno domovino klerikalna tema, naj skrbi, da bode spravil „Štajerca“ vsaj enega leta. Naš list velja samo **dve** kroni za celo leto poštino vred. Plača in naroči se lahko tudi na prejšnja leta.

Toda vsi tisti, kateri list dobavljajo in katere še ga dolgujejo, naj si zmislijo na to, da ni ničesar na svetu zastoj.

Kar se toraj tiče dolžne nam naročnine, ni vsaki za to skrbi, da bode dolg poravnal. Kdor tega ne stori, tudi ne sme kot poštenjak lista več sprejemati. On namreč s tem škoduje napredni stranki in napredni misli, katera je vrlo potrebna za spodnještajerske kmete, tega pa mislimo ne bode nobeden kmet želel, ker vsaki ve, kako se kmetu danes slabo godi.

Kmetje, naročniki, širite „Štajerca“!

Umori v Srbiji in njih vzroki

(Dalje.)

Aleksander I. srbski kralj, kateri je bil na tak svoj grozen način dne 10. prejš. meseca umorjen, je bil rojen dne 14. avgusta 1876 v Belgradu. Njegov oče je bil kralj Milan, njegova mati Natalija Kečko, nekega Romunca, ki je služil v ruski armadi. Že od začetka je bil ta zakon jako nesrečen. Razprtije in nemir med očetom in materjo so bili prvi spomini umorjenega kralja. Ko se je Natalija leta 1886 od Milana ločila in srbsko zemljo zapustila, vzela svojega deset let starega sina Aleksandra s seboj. Dolgo sta se kralj Milan in njegova žena Natalija prepirala radi tega otroka, dokler ni na povelje kralja Milana policija v Wiesbadenu dečka materi odvzela. V začetku prihodnjega leta je prišel ga očetu izročila. V začetku prihodnjega leta je prišel kar naenkrat Milanu na misel, da se je odpovedal kroni, komaj ko je dal svoji deželi liberalno ustavo. Ta korak je bil prenagel, in kaj hitro se je začel kralj kesati, da ga je storil. Dokler bi postal Aleksander 18 let star, tako se je določilo, naj bi upravljal takozvana nadomestna vlada pod Rističem vladarske posle. Ko je kralj Milan zapustil Belgrad, se je vrnila zopet Natalija v Belgrad z njo vred, seveda tudi ruski upliv. Vedno in vedno si je Mila